

A kutyasport világában egyre gyakrabban merül fel a fogalom "Obedience". A szó lefordítva "Engedelmesség"-et jelent, és mégis, mennyi minden más is rejtőzik mögötte....

Olvassák el, hogy ebben a viszonylag új sportágban, a mozgás, engedelmesség és játék szintézisében hogyan bizonyíthatja a kutya és az ember, hogy ők a legjobb team.

Az Obedience Nagy-Britanniából ered. Hogy pontosan mikor alakult ki, erről nincsenek hiteles adatok. Először a szigetországi német juhászkutyások ún. Working trials-jainak, azaz kutyáik sokoldalúsági vizsgáinak mintájára hozták létre. Néhány évvel később már mint külön kategória szerepelt az obedience ezeken a versenyeken. A valódi fejlődés azonban csak a második világháború után kezdődött, 1951-ben a Britt Kennel Club meghívott néhány szakembert, hogy ezt a sportágat a Crufts keretein belül mutassák be a nagyközönségnek. Ebben az évben hozott a Brit Kennel Club egy határozatot, miszerint ezentúl évente a Cruftson Obedience bajnokságot rendeznek, ahol az Obedience Champion címért folyik a versengés. Ezek a versenyek minden fajta, valamint a keverékek számára is nyitottak. Aztán az Obedience átlépte a kontinens határait, és mára már egyike a legkedveltebb kutyasportoknak, és óriási számú kedvelővel büszkélkedhet.

Mindenki résztvehet

Az Obedience legkedvezőbb tulajdonsága, hogy **minden kutyavezető és minden kutya számára nyitott**. Az embernek és a kutyának nem kell túlságosan gyorsan futnia, és nem kell tudni nagyon magasra ugrani, az ami itt igazán számít, az együttműködés és az együttes teljesítmény képessége.

Az alsóbb osztályokban olyan alacsonyak a követelmények, hogy egy kezdő sportoló számára is bátorítást nyújtanak az elért sikerek.

De az Obedience **nem csak sportolók számára** való, hanem azoknak is, akik egyszerűen csak kellemes közös időtöltést keresnek kutyájukkal, és szeretnék a kettejük közti megértést és együttműködést fejleszteni. A gyakorlatok sokszínűek, a szükséges

felszerelés elfér egy kis táskában, és egy kis fantáziával egy közös séta alkalmával is lehet tréningezni.

Mi a követelmény?

A következőkben felsorolunk minden gyakorlatot, amelyekből az Obedience építkezik. A kezdő osztályokban egyes gyakorlatok még nem szerepelnek, vagy egyszerűsített formában bukkannak fel. A legfelsőbb osztálynak az FCI által lefektetett szabályai és követelményei vannak, ezek alapján szervezik a világbajnokságot. Az egyes osztályok szabályozási azonban országonként kerülnek meghatározásra, így a legtöbb országban különbözőek.

Fekvemaradás

Ezt a gyakorlatot az osztály kutyái közösen hajtják végre. A kutyavezetők lefektetik kutyáikat kb. 5 lépés távolságra egymástól, majd osztálytól függően 2-5 percig magukra hagyják őket. A kutyáknak gazdájuk visszatértéig fekvéssel kell maradniuk.

Ülve maradás

Az előző gyakorlatnak megfelelően, csak ülésben végrehajtva.

Pórázon vezethetőség

Ez gyakorlatilag nem más, mint egy pórázon történő lábnál menés, de olyan tökéletességgel végrehajtva, mely más sportágaknál nem követelmény. Aki látott már szigetországi Obedience bemutatót, valószínűleg elámult a kutyák tökéletes igazodását látva. Az Obedienzen nincsenek előre meghatározott, megtanulandó menetelési sémák, hanem a versenyzőt a verseny egész ideje alatt a bíró irányítja.

Szabadon követés

Az előző feladat követelményei, de póráz használata nélkül.

Előreküldés és visszahívás

A kutyavezető előreküldi kutyáját egy bójákkal vagy vonallal jól láthatóan megjelölt helyig, ahol a lefekszik. Ezután a kutyavezető a kutyát vagy elhozza vagy magához hívja. Egy érdekesség: a kutya előreküldése és lefektetése után a kutyavezető nem áll meg, hanem a bírói kommandóknak megfelelően megy tovább a pályán. Amennyiben kutyáját nem elhozza, hanem magához hívja, úgy a kutyának a mozgásban lévő gazdához kell minél precízebben csatlakoznia, és együtt mennek tovább.

Apportozás

A kutyának egy olyan tárgyat kell elhoznia, melyet a kutyavezető előzetesen egy bizonyos távolságba kitett. Magasabb osztályokban a bíró helyez el 3 tárgyat egy vonalban, és a kutyavezetőnek a bíró által megjelölt tárgyat kell elhoznia kutyájával.

Akadály ugrása

A kutyának a kutyavezető utasítására marmagasságú akadályon kell átugrania, majd szintén azon keresztül gazdájához visszatérnie.

Apportozás akadályon keresztül

Az akadályon átdobott tárgyat kell a kutyának oda-vissza akadályugrással elhoznia.

Menet közben ültetés, állítás, fektetés

A kutyavezető kutyájával egy kb. 10x10 méteres négyszögön mozog szabadon követésben. A bíró utasítására a kutyavezetőnek kutyáját megadott pózban helyben kell hagynia, miközben ő maga továbbmegy. A kijelölt négyszögön során a kutyavezető visszaér kutyájához, aki annak jelzésére szabadon követésben megy tovább a gazdával. A gyakorlat során mindhárom pozícióban végrehajtják a helybenhagyást.

Behívás állítással és fektetéssel

A kutyavezető mintegy 30 lépésre lefekteti kutyáját, és szembefordul azzal. Bírói utasításra magához hívja a kutyát, de miután az a távolság 1/3-át megtette, az "Állj" kéz- és hangjelzést adja neki. A kutya megállása után újból behívó parancs hangzik el, majd a távolság 2/3-ánál a kutyavezető kéz- és hangjel segítségével lefekteti kutyáját. Az utolsó behívó parancs elhangzása után a kutyának gazdája mellett alapállást kell felvennie, majd szabadon követésben haladnak tovább.

Távolságkontroll

A kutyavezető kutyáját egy megjelölt vonalon hagyja, majd mintegy 20 lépésnyire attól szembefordul vele. A bíró a kutya háta mögött állva egy feliratozott tábla segítségével tudatja a kutyavezetővel, hogy kutyáját mely pozícióba kell hoznia (ültetés, állítás, fektetés). A kutyavezető kutyáját kéz- és hangjelekkel utasíthatja. A feladatok végrehajtása alatt a kutya nem mozdulhat helyéről többet, mint egy testhosszt.

Szimat-azonosítás

A feladat azt takarja, hogy a kutyának több tárgy közül azt kell kiválasztania, amelyik a kutyavezető szagát hordozza. A tárgyat a kutyavezető egy kis idővel a gyakorlat végrehajtása előtt megkapja, és azt magánál tartja. A gyakorlat előkészítésekor a tárgyat a

bírónak vagy a segítőjének átadja, aki azt a többi tárgy közé helyezi, anélkül, hogy a tárgyat saját kezével érintené. Az azonosított tárgyat a kutyanak vezetőjéhez kell vinnie.

Egy kutyasport, aminek jövője van

Az Obedience, különösen a magasabb osztályokban és **nagyon igényes és sokoldalú sportág**, versenylehetőségekkel, egészen a világbajnokság lehetőségéig. Az egyéb kutyasportokban jelenleg viszonylag behatárolt a résztvevő kutyák fajtája és kora, a sport úzhetősége függ a testmérettől, testfelépítéstől stb. Az Obedience azonban minden fajtájú és küllemű, adottságú kutya és vezetője számára lehetőséget nyújt a sportolásra és versenyzésre, még hozzá egyenlő esélyekkel. Hiszen itt a

kutya-kutyavezető kapcsolata, megértése, kölcsönös együttműködése a mérce. A kutyások nagy része számára az Obedience egy értelmes megoldás, ami hiánypótló lehet a kutyasportban. Ebben a sportban valóban eséllyel indulhat minden kutyavezető, akinek türelme, beleérzőképessége van, és ezek segítségével képes kutyáját bizonyos feladatokra megtanítani.

Kényszer nélkül is megy

Amint már az agility esetében megtörtént, **hasznos** volna **egy pillantást vetni** a sportban

alkalmazott kiképzési- és munkamódszerekre

. A kutyasport Öregjei által kinevetett módszerek az agility esetében gyorsan és kétséget nem hagyóan bebizonyították, hogy motiváció segítségével,

erőszakos behatások és kényszer nélkül is nagyon jól ki lehet képezni egy kutyát

. Az, hogy ez a fajta módszer nem csak az agilityre igaz, hanem általában a kutyakiképzésre, az a viselkedéskutatók számára nem újdonság. A kutyás világban azonban tartják magukat a régi, elavult módszerek, és az újabb, tudományosan megalapozott, és (aki próbálta, tudja) hatékonyabb módszerek nem tudnak áttörni ezen a burkon. Nagyon sokszor kerülünk szembe ilyen véleményekkel: "Kényszer nélkül egy kutya nem hajtja végre megbízhatóan a feladatot", vagy: "Mindig így csináltam, és láthatóan működik, miért találnák ki másikat?". Aki kutyáját pórázráncigálás, vagy még erősebb kényszerítő módszerek nélkül szeretné kiképezni, egyedül marad, és a kutyasportban nem lesz helye. Külföldön ma már igen sok szakkönyv jelenik meg, köztük nem egynek neves kutyasportos az írója, van köztük olyan szerző, aki kutyakiképző, sportoló, és mellesleg a viselkedéstudományok docense, és mégis, nálunk az ő módszereik nem találhatnak

Sokoldalú és igényes: az Obedience

Írta: Administrator

2009. július 03. péntek, 10:10 -

visszhangot. Pedig tény, hogy kutyát bármilyen jellegű erőszak alkalmazása nélkül is világbajnok szintre lehet képezni. Reméljük, hazánkban is tért hódít az Obedience, és a bemutatók során a szelíd-kutyások meggyőzhetik erről a közönséget.

K. M.

[Vissza](#)